

PAPALLONA

VACANCES SOMIADES

El dia 28 de febrer els meus amics i jo vam anar de vacances a Alemanya. La nostra intenció era anar 5 dies però les coses no van anar gaire bé.

El primer dia la nostra intenció era anar a visitar el poble de Nuremberg, però el que passava era que a cada brossa que et trobaves, hi havia un fantasma disfressat. El segon dia vam anar a un parc de playmobil, però en comptes d'haver playmobils hi havia mòmies disfressades. El tercer dia vam anar a Munich amb tren i el revisor era una calavera. Quan vam arribar, vam deixar les maletes. Al matí vam anar a veure un castell molt bonic, però el problema va ser que ja no vam sortir. El que va passar va ser que en Paco va decidir anar a veure que havia allà al fons i vam passar tots per la porta, però després, es va tancar. Allà dins hi havia un laberint molt gran i no trobàvem la sortida. Per la nit allà s'amagaven un munt de fantasmes, mòmies, zombis...

Al laberint hi havien cartells, però el problema és que estava en alemany i no enteníem res. Una amic nostre es va perdre pel camí, i no el trobàvem, ell era l'únic que sabia alemany.

Pel matí se'ns va il·luminar una llum del cel. Va baixar un superheroï, el Superman, i ens va preguntar si necessitàvem ajuda. Nosaltres vam dir que sí perquè no trobàvem el nostre amic, llavors ens va agafar i ens va treure d'aquell laberint. Per la tarda, teníem l'avió contractat per marxar cap a Barcelona. Però l'avió no podia arrancar perquè feia molt de vent. Ens van informar que demà potser tampoc no podria sortir perquè si feia vent, estava en perill. I dit i fet l'endemà no va sortir l'avió.

El Josep va dir que havia vist una botiga a l'aeroport de fantasia i coses d'electrodomèstics. Tots nosaltres vam anar a fer un cop d'ull a veure si hi havia alguna cosa per poder marxar.

De camí cap allà vam trobar una senyora que feia pizza i ens va agafar gana. En acabar vam anar cap aquella botiga. Mirant, mirant vam veure una cosa

molt útil per poder anar cap a Barcelona: eren unes ales que et portaven i en tres hores estaves a l'aeroport. Les vam agafar i cap a Barcelona!

En arribar ja ens estava esperant un taxi per portar-nos a Girona. Finalment tots contents vam anar a explicar-ho a tothom, però ningú ens creia, deien que no havia sigut possible.

De cop em vaig despertar i vaig pensar... tot això ha sigut un somni! Quan vaig arribar a l'escola vaig explicar el meu somni terrorífic a tots els meus amics. La Marta també em va dir que havia somiat el mateix. Vam decidir tota la colla d'amics que a l'estiu que ve anirem a Alemanya a comprovar si les brosses eren fantasmes, si al parc de playmobils hi havia mòmies, si als castells hi havia laberints i no podies sortir i venia un superheroi a salvar-te, que si a l'aeroport hi havia una botiga que tinguessin ales per volar...

En definitiva, si tot el que havíem somiar era veritat.

